

Poznań, lipiec 2018 r.

prof. Mirosław Pawłowski prof. zw. UAP
Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu
Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej

Ocena dorobku artystycznego i naukowego, działalności pedagogicznej oraz rozprawy doktorskiej Pani mgr Moniki Czarskiej w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie sztuki piękne wszczętym przez Radę Wydziału Grafiki i Malarstwa ASP w Łodzi.

Część 1

Ocena dorobku artystycznego i naukowego oraz działalności pedagogicznej

Mgr Monika Czarska urodziła się 18 lutego 1978 roku w Łodzi. Ukończyła szkołę podstawową w 1992 roku i rozpoczęła edukację w XX Liceum Ogólnokształcącym w Łodzi, które ukończyła w 1996 roku, uzyskując świadectwo dojrzałości. Po zdaniu egzaminu wstępnego w 1997 roku została przyjęta na Wydział Edukacji Wizualnej do Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi (obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi). Po dwóch latach studiów przeniósła się na Wydział Grafiki i Malarstwa. Dyplom magistra sztuki w 2003 roku w pracowni Grafiki Wydawniczej pod opieką profesora Stanisława Łabęckiego i aneks z malarstwa w pracowni profesor Romany Hałat. Dyplom podstawowy stanowiła seria znaczków pocztowych inspirowanych muzami i katalog pełniący dla nich funkcję klasera, a aneks to był cykl obrazów pod tytułem *Krawędź światła*.

W 2003 roku rozpoczęła pracę w Polskim Uniwersytecie Wirtualnym jako grafik projektant, później *art-director*, gdzie projektowała multimedialne podręczniki wspomagające naukę metodą *e-learning*.

Tam poznała i rozwijała zagadnienia i treści z zakresu matematyki, historii, biologii, filozofii i technologii Flash oraz multimediiów.

Równolegle pracowała na Wydziale Informatyki Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, gdzie miała zajęcia w zakresie obsługi programów graficznych.

W 2011 roku otworzyła własną działalność gospodarczą, którą prowadziła do 2013 roku.

Doświadczenie dydaktyczne i artystyczne:

2004–2006

Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, wydział Informatyki: obsługa programów graficznych (Photoshop, Corel, Flash, Studio 3D MAX)

2014-2016

Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, Wydział Tkaniny i ubioru, Rysunek Specjalistyczny

Ponadto przez okres studiów doktoranckich współprowadziła zajęcia w następujących pracowniach:

— Pracownia Obrazu, dr hab. Aleksandra Gieraga, profesor ASP

— Pracownia Kompozycji, prof. Lesław Miśkiewicz

— Pracownia 109, dr hab. Sławomir Kosmynka, profesor ASP

2017

Zatrudnienie na stanowisku asystentki w Pracowni Kompozycji prowadzonej przez dr hab. Agnieszczę Wasiak, profesor ASP.

Wystawy indywidualne (6)

2015 — *Wartość. Awers-rewers*, Galeria Imaginarium, Łódź

2014 — *Skutki*, 6 dzielnica, Łódź

2007 — *Grafika i malarstwo*, Galerie Salustowicz, Bielefeld, Niemcy

2006 — *Pieniądz – nominal wartości*, PATIO Centrum Sztuki i galeria festiwalowa Festiwalu „Dialog Czterech Kultur”, Łódź

2004 — *Grafika i malarstwo*, PATIO Centrum Sztuki, Magellan, Bronisławów

2001 — *Grafika i malarstwo*, Teatr Nowy, Łódź

Wystawy zbiorowe (16)

2016

Daleko — Blisko, Brno/Łódź, Łódź

Stop Motion 3.1, Księży Młyn, Łódź

25. Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Zamek Książąt Pomorskich, Szczecin

Grid, Galeria XS, Kielce

Synergia 40, Galeria Willa, Łódź

All the World's Futures – sztuka bez granic, Galeria Kobro, Łódź

Życie jako choroba, Galeria nad Wisłą, Toruń

Daleko — Blisko, Łódź — Brno, Brno

V Wystawa członkowska Stowarzyszenia „Sztuka i Dokumentacja”, Galeria Wschodnia, Łódź

2015

THEA, wir fahrn nach Łódź / Return Ticket – Rozpakować walizki, Frankfurt (Oder), Niemcy

Dziecinada. Pierwsza Kohorta, Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Łódź

I, Galeria Biała Ściana ASP, Łódź,

Kontynuacja, ODA, Piotrków Trybunalski

2014

Teatr Przedmiotów – redefinicja miejsca, Festiwal Kultury Niezależnej, WIMA, Łódź

2011

II Wystawa Fundacji „Sztuka na Bruku”, Łódź

2008

I Wystawa Fundacji „Sztuka na Bruku” – *Artyści na rzecz tolerancji*, Łódź

Nagrody i wyróżnienia

W 2016 roku na 25. Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie za obrazy: *Yes, No* oraz *Maybe* otrzymała nagrodę Prezydenta Miasta Szczecina.

Działalność organizacyjno-kuratorska:

W 2015 roku brała udział w projekcie organizowanym przez grupę berlińskich artystek Endmorane, w którym podczas 2-tygodniowych warsztatów we Frankfurcie, zrealizowała projekt *Paper Room*.

Od stycznia 2016 roku jest członkinią stowarzyszenia „Sztuka i Dokumentacja”.

Współtworzy również grupę artystyczną „Fracja”, którą stanowi osiem łódzkich artystek. Obecnie trwa praca nad projektem *Kobiety, które siedzą w Łodzi*, a który będzie miał swoją premierę w marcu 2019 roku.

Jak wynika z powyższych informacji, mgr Monika Czarska jest aktywnym twórcą, działającą w wielu obszarach sztuki i wykorzystującą różne media i co najważniejsze, już uhonorowaną nagrodą na 25. Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie.

Część II

Ocena pracy doktorskiej

1. *Grafika wydawnicza w kontekście nowych mediów* – opis pracy doktorskiej
2. *Grafika wydawnicza w kontekście nowych mediów. Opracowanie prototypu multimedialnego podręcznika do nauki kompozycji z uwzględnieniem doświadczeń „User Experience” inspirowanego „Punkt i linia a płaszczyzna” Wasyła Kandynskiego* – praca doktorska

1.

Część teoretyczna pracy doktorskiej mgr Moniki Czarskiej jest opisem idei i metod realizacji pracy praktycznej, którą jest prototyp multimedialnego podręcznika do nauki kompozycji. Celem projektu ma być upowszechnianie świadomości estetyki.

Autorka, zgodnie z własnym motto rozprawy: „Człowiek zapamiętuje doznania a nie słowa”, próbuje przełożyć teorię Kandynsky’ego na język nowych mediów. W tym celu dokonuje analizy formy własnej twórczości i na jej podstawie buduje system znaków graficznych, aby prostymi środkami wyrazu artystycznego opowiedzieć o punkcie, linii i płaszczyźnie i ich wzajemnych relacjach.

Dość obszerna, bo licząca 84 strony praca teoretyczna, poza Wstępem składa się z pięciu rozdziałów:

1. Warsztat, w którym autorka opisuje laboratorium;
2. Analiza pojęć – obrazy, w którym omówione są prezentowane obrazy;
3. Prototyp multimedialnego podręcznika;
4. Wybrane przykłady wykorzystania *User Experience* w projektowaniu;
5. Podsumowanie. W tej części przedstawia syntezę procesu badawczego i odpowiedź na pytanie badawcze, jakim była możliwość „translacji” teorii Kandynsky’ego na medium cyfrowe i czy jest to udane przełożenie?

W pierwszej części rozprawy pani mgr Monika Czarska opisuje swój warsztat i metody, jakie zastosowała w realizacji projektu. Wykonała 5 obrazów, przypisując każdemu jedno z wymienionych pojęć: płaszczyzna, punkt, linia, dźwięk i ruch.

Dalej przechodzi do omówienia prototypu multimedialnego podręcznika. Po przetworzeniu

obrazów w programie komputerowym, autorka otrzymała wektorowe zapisy graficzne, które z kolei przetransformowała w animację graficzną (Adobe Animation).

Kolejna część pracy jest opisem funkcjonowania i użytkowania podręcznika, w którym autorka wyraźnie zastrzega sobie prawo do subiektywnego ujęcia tematu.

Kolejne akapity poświęcone są *User Experience* w projektowaniu. Autorka kreśli krótką historię projektowania nakierowanego na użytkownika i przytacza wybrane przykłady takich realizacji.

W Podsumowaniu autorka tak pisze: „Dobrze zaprojektowane, przemyślane produkty lub usługi umożliwiają szybką realizację zamierzonych celów. Niezależnie czy mamy do czynienia z dobrze zaprojektowanym budynkiem, interaktywną książką, wygodnym fotelem czy w końcu telefonem, intuicyjność projektu pozwala nam zapomnieć o nośniku i skupić się tylko na funkcji, którą spełnia.”

Na koniec rozważań na temat jej autorskiego, multimedialnego podręcznika mgr Monika Czarska zaznacza, o czym wspomniałem powyżej, że „Można dyskutować z tak subiektywnym wyborem, jednak był on podyktowany świadomością, że przełożenie ich na język nowych mediów będzie stanowił kolejne wyzwanie” i na pewno tak jest.

2.

Pani mgr Monika Czarska proponuje prototyp multimedialnego podręcznika do nauki kompozycji z uwzględnieniem doświadczeń “User Experience” inspirowanego „Punkt i linia a płaszczyzna” Wasyła Kandynskiego. W tym celu przygotowała pięć obrazów w formacie odpowiadającym rozmiarowi *full HD*: 1920 x 1080 milimetrów. Wybór rozmiaru płócien podyktowany został faktem, że to rozmiar ekranu komputerowego i przyszłego prototypu podręcznika w skali 1:1 (tyle samo punktów, ile milimetrów). Obrazy noszą tytuły kolejno: *Punkt, Linia, Płaszczyzna, Ruch, Dźwięk*.

W dalszej pracy nad projektem doktorskim, autorka sfotografowała te płótna, aby w programie Adobe Animation przerysować je, tworząc tym samym grafikę wektorową. Powstało zatem pięć grafik o identycznych, co obrazy, tytułach: *Punkt, Linia, Płaszczyzna, Ruch, Dźwięk*. Następnie, poprzez zespolenie pięciu warstw, nałożyła je na siebie tak, aby stanowiły jedną całość. Pewne elementy grafiki (zgodnie z tytułami poszczególnych) autorka zamieniła na przyciski (*buttons*) i poddała animacji. Tych powstało również pięć w formie *pop-up*’ów, które odnoszą się do wybranych zagadnień: punkt, linia, płaszczyzna, ruch, dźwięk. Na tym etapie następuje już interakcja z użytkownikiem, który, po naciśnięciu odpowiednich przycisków, może indywidualnie doświadczać zaprogramowanych reakcji. Oczywiście jest to tylko wybrany obszar zagadnień dla ukazania koncepcji i idei podręcznika, tak aby wskazać drogę do dalszej pracy nad nim. „Projektując, podobnie jak w malarstwie, skupiłam się na syntezie. Oszczędnie dobierałam elementy graficznie i kroje pism. Projekt graficzny ma charakteryzować prosta forma. Starając się zrozumieć zagadnienie skupiłam się na różnych jego aspektach by uwzględnić awers i rewers danego pojęcia, spojrzeć na nie obiektywnie, naukowo, uwzględnić także wyjątki które je dopełniają” — mówi autorka. Rzeczywiście, analizując poszczególne etapy pracy nad projektem: formę *flash*’ową przedstawioną do oceny, w pełni muszą podkreślić trafność użytej metody i efektu finalnego. Poczynając od punktu wyjścia: obrazów, poprzez przetworzenia cyfrowe i ostateczną animację, trzeba podkreślić klarowność idei z realizacją. Mgr Monika Czarska z dużym samoograniczeniem i w sposób niemalże laboratoryjny, potrafiła niezwykle syntetycznie dokonać najpierw wizualizacji wybranych przez siebie pojęć, co już nie było łatwym przedsięwzięciem, a następnie w ten sam sposób stworzyć interesujące grafiki cyfrowe. Zespolenia całości w animacji komputerowej dopełniło całości. Otrzymaliśmy bardzo interesującą symulację wirtualnego, multimedialnego podręcznika, który swoimi założeniami i metodą „korzystania” z niego czy „czytania” go, wyznacza nową drogę rozważań nad

formą, kolorem, czy ogólnie rzecz ujmując, nad estetyką. Odbiorca indywidualnie decyduje o kolejności poszczególnych „odsłon”, a program wyjaśnia w którym zagadnieniu oglądający się znajduje.

Na koniec mgr Monika Czarska mówi: „Intencją moją jest, aby poznać je wszystkie. Chciałam opracować materiał tak, aby wybrane teksty nie musiały występować kolejno po sobie, aby były, każdy z osobna, niezależną informacją. Krótka, skondensowana i zwięzła informacja, jak znak drogowy, ale pełna poezji jaką posługiwał się autor książki. (...) Starając się zrozumieć zagadnienie skupiłam się na różnych jego aspektach by uwzględnić awers i rewers danego pojęcia, spojrzeć na nie obiektywnie, naukowo, uwzględnić także wyjątki które je dopełniają”.

Sądzę, że autorka w sposób kompletny zrealizowała postawione sobie cele i w efekcie mamy bardzo interesujący, oryginalny projekt multimedialny, który z pewnością wymaga kontynuacji.

III. Konkluzja

Po szczegółowym zapoznaniu się z dorobkiem artystycznym i pracą doktorską, rozważając kwalifikacje warsztatowe i wiedzę kandydata, stwierdzam jednoznacznie, że w moim przekonaniu wszystkie wymagane elementy oceny uzasadniają przyznanie Pani mgr Monice Czarskiej stopnia doktora w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne. Z takim wnioskiem zwracam się do Rady Wydziału Grafiki i Malarstwa ASP w Łodzi.

prof. dr hab. Mirosław Pawłowski

